

NORGES HØYESTERETT

Den 10. oktober 2011 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Gjølstad, Stabel og Normann i

HR-2011-01904-U, (sak nr. 2011/1579), straffesak, anke over dom:

A (advokat Håvard Flatland)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

B E S L U T N I N G :

- (1) Saken gjelder domfeltes anke over saksbehandlingen og straffutmålingen etter domfellelse for blant annet vold mot politiet, jf. straffeloven § 127.
- (2) Oslo tingrett avsa 16. september 2010 dom hvor A – født 28. oktober 1980 – ble idømt en bot på 8 000 kroner, subsidiært 16 dagers fengsel, for overtredelse av straffeloven § 326 første ledd nr. 2. Han ble samtidig frifunnet for en tiltalepost som gjaldt straffeloven § 127 og en tiltalepost som gjaldt politiloven § 30 nr. 1.
- (3) Påtalemyndigheten anket over bevisvurderingen og lovanvendelsen under skyldspørsmålet for tiltaleposten som gjaldt overtredelse av straffeloven § 127. Borgarting lagmannsrett avsa 5. september 2011 dom som for A har slik domsslutning:

”A, født 28. oktober 1980, dømmes for overtredelse av straffeloven § 127 første ledd første straffalternativ og de forhold han er domfelt for i Oslo tingretts dom 16. september 2010, jf. straffeloven § 63 annet ledd, til en straff av fengsel i 18 - atten - dager. Til fradrag i straffen går 2 - to - dager for utholdt varetekt.”
- (4) Også to øvrige tiltalte er domfelt i saken, uten at ankeutvalget finner det nødvendig å gå nærmere inn på dette.
- (5) A har anket til Høyesterett. Anken gjelder prinsipielt saksbehandlingen, subsidiært straffutmålingen. Det er i korte trekk anført:
- (6) Lagmannsrettens domsgrunner innfrir ikke de krav som følger av straffeprosessloven § 40 og

rettspraksis. Ettersom polititjenestemennene har forklart seg avvikende i de forskjellige instansene, mens de tiltalte har forklart seg samsvarende under hele prosessen, er det påkrevd med en fylligere begrunnelse enn den som fremkommer i lagmannsrettens dom. Dommen må som følge av dette oppheves.

- (7) Ved straffutmålingen må tidsforløpet og at det straffbare forhold ligger i nedre sjikt av det som rammes av voldsbegrepet i straffeloven § 127, samlet sett medføre at det idømmes betinget fengsel, subsidiært samfunnsstraff
- (8) *Påtalemyndigheten* har i korte trekk anført:
- (9) Lagmannsrettens domspremisser er tilstrekkelige når de leses i sammenheng og i lys av det faktum tingretten la til grunn. Det bestrides at de to polititjenestemennene forklarte seg ulikt i tingretten og lagmannsretten. Anken synes i realiteten å rette seg mot bevisbedømmelsen, som Høyesterett ikke kan prøve.
- (10) Straffen er riktig fastsatt. Det vises til lagmannsrettens begrunnelse.
- (11) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker:
- (12) A ble frifunnet i tingretten for tiltaleposten vedrørende straffeloven § 127, men ble dømt for dette i lagmannsretten. Ettersom anken til Høyesterett gjelder denne tiltaleposten, herunder straffutmålingen, kan den bare nektes fremmet hvis det er klart at den ikke vil føre frem, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd tredje punktum, og da ved en begrunnet ankenektelse, jf. § 323 andre ledd andre punktum.
- (13) *Anken over saksbehandlingen*
- (14) Det fremgår av straffeprosessloven § 40 femte ledd at domsgrunnene i saker som har vært behandlet med meddomsrett, skal ”angi hovedpunktene i rettens bevisvurdering”. I følge rettspraksis har retten ”en vid skjønnsadgang med hensyn til hvilke beviser som skal trekkes frem og vektlegges i begrunnelsen”, jf. HR-2010-121-U avsnitt 13 under henvisning til Rt. 2009 side 1109 avsnitt 41.
- (15) Lagmannsretten har som grunnlag for sin bevisvurdering vist til forklaringene fra de to politibetjenter som førte A bort. Det heter i dommen at ”[I] agmannsretten finner at det ikke er noen grunn til å tvile på politifolkenes forklaringer og legger dem derfor til grunn”.
- (16) I anken er det vist til at polititjenestemennene har forklart seg avvikende i de forskjellige instanser. Ankeutvalget kan ikke se at det som fremkommer om bevisbedømmelsen i tingrettens dom, står i motstrid med det som politibetjentene i følge lagmannsrettens dom har forklart der.
- (17) Ankeutvalget finner det på denne bakgrunn klart at domsgrunnene oppfyller kravene i straffeprosessloven § 40 femte ledd.
- (18) *Straffutmålingen*
- (19) Det følger av klar rettspraksis at hovedregelen ved overtredelse av straffeloven § 127, er at det reageres med ubetinget fengsel, jf. HR-2010-2103-U avsnitt 15 med videre henvisninger. Dette gjelder også ved mindre grove overtredelser av straffeloven § 127, jf. avsnitt 16.

- (20) I anken er det videre vist til tidsbruken. Det er nå gått ett år og seks måneder fra det straffbare forhold fant sted.
- (21) I beslutning i HR-2010-2103-U – som også gjaldt anke til Høyesterett over lagmannsrettens domfellelse for overtredelse av straffeloven § 127 – er det i avsnitt 17 uttalt at:
- ”I anken er det også fremhevet at saken etter hvert er blitt ”noe gammel”. Dette kan åpenbart ikke tillegges vekt. Ankeutvalget finner det tilstrekkelig å vise til at det nå ikke er gått mer enn ett år siden overtredelsen fant sted.”**
- (22) Ankeutvalget slutter seg til lagmannsrettens vurdering av tidsforløpet og finner det klart at heller ikke anken over straffutmålingen kan føre frem, jf. straffeprosessloven § 344.
- (23) Anken tillates etter dette ikke fremmet.
- (24) Beslutningen er enstemmig.

S L U T N I N G :

Anken tillates ikke fremmet.

Ingse Stabel
(sign.)

Liv Gjølstad
(sign.)

Kristin Normann
(sign.)

Riktig utskrift: